

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311210316
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4311210316.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Greguša a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a Mgr. Erika Németha v exekučnej veci oprávneného: BR consulting, s.r.o., sídlo Veľká Okružná 2721/39, Žilina, IČO: 45 989 443, proti povinnému: Mesto Levice, sídlo Nám. hrdinov 1, Levice, IČO: 00 307 203, zastúpený advokátskou kanceláriou: LEGATE, s.r.o., sídlo Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, o vymoženie peňažného plnenia vo výške 623.792,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti II. výroku Okresného súdu Levice č. k. 13Er/806/2011 - 713 zo 17. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd II. a na ňom závislý III. a IV. výrok uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 13Er/806/2011 - 713 zo 17. apríla 2019 potvrdzuje.

II. Oprávnený je povinný zaplatiť povinnému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od doručenia uznesenia súdu prvej inštancie, vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie a exekučný súd, uznesením označeným v záhlaví, rozhodol tak, že pripúšťa zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného tak, že namiesto doterajšieho oprávneného (AMAZING CO., Capital City, Independence Avenue, P.O.BOX 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika) vstupuje do exekučného konania ako oprávnený BR Consulting, s.r.o., sídlo Veľká Okružná 2721/39, Žilina, IČO: 45 989 443) (I. výrok), exekúciu zastavuje (II. výrok), povinnému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,12 eura do 3 dní od doručenia uznesenia (III. výrok) a nepriznáva oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie uznesenie právne založil na ustanoveniach § 243b ods. 1, § 37 ods. 3, § 57 ods. 1 písm. b), § 58 ods. 1, § 200 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 30 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 14 ods. 3, § 15 ods. 1, § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, § 9a ods. 1, ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil v podstate nasledovne:

3.1. Súd prvej inštancie pripustil zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného tak, že namiesto doterajšieho oprávneného vstupuje do exekučného konania ako oprávnený: BR

consulting, s.r.o., IČO: 45 989 443. Súd považoval návrh na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného za kvalifikovaný návrh. Postúpenie oznámenia o prevode práv a povinností z exekučného titulu, doručeného súdnym exekútorom súdu, súd prvej inštancie posudzoval podľa jeho obsahu komplexne spolu s Oznámením o prevode práv a povinností z exekučného titulu z 03.08.2017 adresovaným súdnemu exekútorovi, podpísaným oprávneným a spoločnosťou BR consulting, s.r.o., ako aj s oznámením oprávneného z 31.07.2017, adresovaným Mestu Levice, o postúpení pohľadávok a s oznámením MW Solutions, s.r.o. z 31.7.2017 o postúpení pohľadávok adresovaným Mestu Levice. Oznámenie o prevode práv a povinností z exekučného titulu z 03.08.2017 obsahuje okrem oznámenia prevodu práv a povinností z exekučného titulu z oprávneného na spoločnosť BR consulting, s.r.o. aj návrh oprávneného, aby súdny exekútor doručil súdu návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania, ako aj súhlas BR consulting, s.r.o. na vstup do exekučného konania na strane oprávneného. Súd prvej inštancie preto považoval podanie súdneho exekútora za doručenie návrhu na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného a zmenu účastníka na strane oprávneného pripustil.

3.2. Exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 07.06.2011 č. k. RspM-19/2009.

3.3. Súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 zo dňa 21. februára 2017 zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave č.k. RspM-19/2009 zo dňa 07.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2011 (a ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní) a vec vrátil Rozhodcovskému súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Cob/219/2017 - 1395 zo dňa 21. novembra 2018 rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 zo dňa 21. februára 2017 potvrdil. Podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, doručenej Okresným súdom Bratislava I spolu s uvedenými rozsudkami, nadobudol rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 34 Cb/137/2014 -1203 zo dňa 21. februára 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 3Cob/219/2017 - 1395 právoplatnosť dňa 22. januára 2019.

3.4. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že došlo k zrušeniu exekučného titulu, na základe ktorého sa vedie exekúcia v tejto exekučnej veci. Keďže bol zrušený exekučný titul, ktorý bol podkladom pre vedenie exekúcie, nie je možné, aby exekúcia bola naďalej vedená a sú dané dôvody podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie preto exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku na návrh povinného (doručený súdu prvej inštancie dňa 05.02.2019) zastavil.

3.5. Vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách exekúcie súd prvej inštancie dospel k záveru, že trovy exekučnej činnosti potrebné na účelné vymáhanie nároku predstavujú spolu sumu 51,12 eur (z dôvodov uvedených v odôvodnení). Súd prvej inštancie prihliadol na to, že podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhrádza povinný. Súd prvej inštancie nezistil existenciu dôvodu, pre ktorý by mal stanoviť povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi oprávnenému, pretože k zastaveniu exekúcie nedošlo z dôvodu jeho procesného zavinenia (§ 203 ods.1 Exekučného poriadku), ani z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku). K zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu zrušenia exekučného titulu, bez procesného zavinenia oprávneného. Súd prvej inštancie preto rozhodol, že povinný je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,12 eur, do 3 dní od doručenia uznesenia.

3.6. K výroku o náhrade trov exekučného konania súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že s poukazom na § 9a ods.1, 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, pri aplikácii § 256 ods. 1 CSP dospel k záveru, že ani jeden z účastníkov exekučného konania procesne nezavinil zastavenie exekúcie, keď dôvodom pre zastavenie exekúcie bolo zrušenie exekučného titulu v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I č. k. 34Cb/137/2014, pričom k zrušeniu exekučného titulu došlo počas priebehu exekučného konania. Súd prvej inštancie preto rozhodol, že súd nepriznáva oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania.

4. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v II. výroku o zastavení exekúcie (k rozsahu odvolania viac v bode 10. odôvodnenia) včas podaným odvolaním oprávneným ako odvolateľ.

5. Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní súd prvej inštancie vykonal procesné úkony podľa § 373 a nasl. CSP spojené s doručovaním odvolania a obsah tohto podania je tak účastníkom konania ako aj súdному exekútorovi známy, odvolací súd v nasledovnej časti len v stručnosti zhrnie podstatné skutkové a právne argumenty uvedené v odvolaní.

6. Oprávnený odvolací dôvod normatívne vymedzil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vecne oprávnený namietal porušenie svojich základných procesných práv, ktoré sa premietlo do nezákonného uznesenia. Odvolaním napadnutý výrok uznesenia je predčasný, keďže mu ako oprávnenému nebolo umožnené vyjadriť sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd bol povinný najskôr samostatným uznesením rozhodnúť o pripustení zmeny účastníka exekučného konania - spoločnosti BR consulting, s.r.o. na strane oprávneného, následne bol povinný spoločnosti BR consulting, s.r.o. doručiť návrh povinného na zastavenie exekúcie a poskytnúť mu možnosť vyjadriť sa v primeranej lehote k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keďže jej zastavenie predstavuje závažný zásah do práv oprávneného. Exekučný súd mal postupovať podľa § 167 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 9a Exekučného poriadku. Oprávnený poukázal na význam práva na súdnu ochranu. Oprávnený namietal, že exekučný súd ani vo vzťahu k pôvodnému oprávnenému nepostupoval spôsobom zodpovedajúcim zákonnému postupu podľa § 9a Exekučného poriadku v nadväznosti na § 167 CSP. Postup exekučného súdu z dôvodu nedodržania ustanovenia § 167 CSP bol ústavne nekonformný aj voči pôvodnému oprávnenému. Výkon základných práv nemôže byť formálny. Pre zachovanie garancií materiálneho právneho štátu bol potrebný taký procesný postup exekučného súdu voči súčasnému oprávnenému, o ktorom exekučný súd už v čase podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie vedel, že spĺňa procesné podmienky jeho vstupu ako oprávneného do exekučného konania, aby súd doručoval návrh na zastavenie exekúcie a aby postupoval ústavne konformným procesným postupom s tým subjektom, ktorý spĺňa podmienky materiálneho statusu oprávneného, s reálnym dopadom prípadného zastavenia exekúcie do majetkovej sféry tohto subjektu. Vzhľadom na to, že uznesením exekučného súdu č. k. 13Er/806/2011 - 202 z 26. novembra 2012 bol povolený odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011, nebol daný naliehavý právny záujem na zastavení exekúcie, keďže povinnému nehrozila žiadna ujma na jeho právach a oprávnených záujmoch. Z odvolacích dôvodov obsiahnutých v odvolaní oprávnený v odvolacom návrhu navrhol, aby odvolací súd napadnutý II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie zrušil a (vec) vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. K odvolaniu oprávneného sa písomným podaním vyjadril povinný.

8. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v prípade, ak došlo k zmene účastníka exekučného konania na strane oprávneného, nový účastník prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu v zmysle § 80 ods. 3 CSP. Všetky účinky procesných úkonov zostávajú zachované a právny nástupca musí prijať taký stav, aký je, vrátane procesných úkonov uskutočnených jeho právnym predchodcom. Ak preto bolo podanie povinného - návrh na zastavenie exekúcie - doručené subjektu, ktorý bol v danom čase v procesnom postavení oprávneného, má sa za to, že bolo doručené aj jeho právnemu nástupcovi. Povinnosť súdu doručiť oprávnenému návrh povinného na zastavenie exekúcie nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Aplikácia ustanovenia § 9a Exekučného poriadku v spojení s § 167 CSP nie je v danom prípade vzhľadom na prechodné ustanovenie § 243b ods. 1 Exekučného poriadku namieste. Oprávnený v odvolaní nepriamo potvrdzuje doručenie návrhu na zastavenie exekúcie jeho právnemu predchodcovi, spochybňuje len, že súd ho nevyzval aj na vyjadrenie k predmetnému návrhu. Povinný k tomu uviedol, že vyjadriť sa k návrhu na zastavenie exekúcie je len právom, nie povinnosťou oprávneného a takúto možnosť mal aj bez výslovnej výzvy zo strany súdu. Exekučný súd je povinný zastaviť exekúciu z dôvodov taxatívne vymedzených v Exekučnom poriadku (v prejednávanej veci je relevantným dôvod zastavenia podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku) aj bez návrhu. Prípadné vyjadrenie sa oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie tak nemá žiadnu relevanciu a súd nie je povinný brať ho pri rozhodovaní o zastavení exekúcie do úvahy. Exekučný súd svojím postupom preto nemohol zasiahnuť do práva oprávneného na súdnu ochranu a k porušeniu rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Naliehavosť právneho záujmu je procesnou podmienkou určovacej žaloby, v exekučnom konaní sa však neskúma. Zastavenie exekučného konania podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku je podmienené iba splnením zákonom taxatívne stanovených dôvodov. Povinný v odvolaní ďalej uviedol, že účastníctvo súčasného oprávneného je sporné, keďže súdu nebol doručený kvalifikovaný návrh na pripustenie zmeny účastníka konania, keďže exekútor porušil povinnosť ustanovenú v § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, keď návrh na pripustenie zmeny účastníka konania

nedoručil súdu v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o prevode práv vyplývajúcich z exekučného titulu dozvedel. Povinný preto dospel k záveru, že na odvolanie súčasného oprávneného nie je súd povinný prihliadať. Z dôvodov uvedených vo vyjadrení k odvolaniu povinný záverom navrhol, aby odvolací súd odvolanie oprávneného ako nedôvodné zamietol.

9. Oprávnený procesné právo vyjadriť sa odvolacou replikou k vyjadreniu povinného nevyužil, hoci mu vyjadrenie povinného k jeho odvolaniu bolo doručené súdom prvej inštancie dňa 09.06.2019 spolu s prípisom, v ktorom mu súd na podanie odvolacej repliky určil lehotu 10 dní.

10. Odvolací súd úvodom tejto časti vo vzťahu k rozsahu odvolania oprávneného poukazuje na skutočnosť, že oprávnený v odvolaní výslovne uviedol, že odvolanie podáva len proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie. Oprávnený teda podaným odvolaním nenapadol III. výrok uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov exekúcie a ani IV. výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov exekučného konania.

10.1. Vzhľadom na uvedené vo vzťahu k rozsahu odvolania oprávneného odvolací súd konštatuje, že hoci oprávnený uviedol v odvolaní, že napáda len II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie (o zastavení exekúcie), tak podľa § 379 písm. a) CSP nie je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý.

10.2. Tak výrok o trovách exekúcie ako aj o trovách exekučného konania sú výrokmi od konečného výroku o zastavení exekúcie závislé a ich právna opodstatnenosť je vždy nerozlučne spojená s trvaním konečného výroku. Existencia alebo neexistencia výroku o trovách exekúcie a trovách exekučného konania nevyhnutne závisí od spôsobu rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní oprávneného voči výroku o zastavení exekúcie.

10.3. V prípade, ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie zruší, musí z už uvedených dôvodov zrušiť zároveň aj výrok o trovách exekúcie a o trovách exekučného konania. Ak by naopak rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie bolo odvolacím súdom potvrdené, odvolací súd potvrdí aj rozhodnutie o trovách exekúcie, hoci samotné rozhodnutie o trovách exekúcie nebude vzhľadom na neprípustnosť odvolania proti výroku o trovách exekúcie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 243b ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého bolo proti výroku o náhrade trov exekúcie v súvislosti so zastavením exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku prípustné odvolanie len ak takéto rozhodnutie bolo vydané sudcom pred 01.11.2013 a odvolateľ odvolanie podal pred 01.11.2013 - o takýto prípad však v prejednávanej veci nejde, keďže rozhodnutie bolo vydané sudcom po 01.11.2013) predmetom podrobnejšieho skúmania odvolacím súdom (opačný postup odvolacieho súdu by bol v rozpore s právnou úpravou odvolacieho konania, ktorá vyníma rozhodnutie o trovách exekúcie z meritórneho odvolacieho prieskumu). Ak by rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie bolo odvolacím súdom potvrdené a odvolateľ v odvolaní neuvedie výslovne žiadne odvolacie dôvody smerujúce proti výroku o trovách exekučného konania (tak ako je tomu aj v práve prejednávanej veci), odvolací súd potvrdí aj rozhodnutie o náhrade trov exekučného konania, hoci samotné rozhodnutie o trovách exekučného konania nebude vzhľadom na absenciu odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd vždy (s výnimkou vád spočívajúcich v procesných podmienkach) viazaný (§ 380 CSP), predmetom podrobnejšieho skúmania odvolacím súdom (opačný postup odvolacieho súdu by bol v rozpore s právnou úpravou inštitútu viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi).

10.4. Uvedené právne závery odvolacieho súdu vyplývajú aj zo samotného účelu ustanovenia § 379 písm. a) CSP, ktorým je primárne zabrániť takým procesným situáciám, kedy by len v dôsledku toho, že odvolateľ odvolaním napadne len hlavný výrok rozhodnutia bez súčasného napadnutia na ňom závislých výrokov, nadobudol odvolaním nenapadnutý závislý výrok (ktorého právna opodstatnenosť je pritom nerozlučne spojená s trvaním hlavného výroku) právoplatnosť skôr ako hlavný výrok. Trvanie závislého výroku pritom závisí vždy primárne práve na rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní odvolateľa smerujúceho proti hlavnému výroku a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu môže byť preto dotknutý.

10.5. Z uvedených dôvodov je preto nutné podľa § 379 písm. a) CSP rozšíriť rozsah odvolania aj na odvolaním nenapadnuté, avšak od odvolaním napadnutého hlavného výroku závislé výroky, a to aj vtedy, ak proti závislým výrokom nie je inak samostatne odvolanie prípustné a závislý výrok nemôže byť napr. na neprípustnosť odvolania proti nemu predmetom bližšieho meritórneho odvolacieho prieskumu.

10.6. Odvolací súd z týchto dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci ide práve o taký prípad, keď oprávnený napadol odvolaním len II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie (o zastavení exekúcie), ktorý je výrokom hlavným voči III. výroku (o náhrade trov exekúcie) a IV. výroku (o náhrade trov exekučného konania), ktoré sú oproti tomu voči II. výroku výrokmi závislými. Z týchto dôvodov odvolací súd nie je v prejednávanej veci viazaný rozsahom odvolania tak, ako ho vymedzil v odvolaní oprávnený a v odvolacom konaní odvolanie rozšíril aj od hlavného II. výroku závislý III. a IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v rozsahu odvolaním napadnutého II. výroku a na ňom závislom III. a IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie (§ 379 písm. a/ CSP, k tomu aj bod 10. odôvodnenia), viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 CSP), a po preskúmaní napadnutého uznesenia a postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k záveru, že uznesenie je v preskúmaných výrokoch (II. až IV.) vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v uvedenom rozsahu potvrdil.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil nasledovné, pre toto odvolacie konanie právne významné skutočnosti.

12.1. Exekučné konanie sa začalo dňa 18.07.2011, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu prvej inštancie ako exekučnému súdu dňa 19.07.2011.

12.2. Na základe I. výroku uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 13Er/806/2011-202 z 26. novembra 2012, ktorým bolo vyhovené odvolaniu oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 13Er/806/2011 - 107 z 2. novembra 2011 (vydanému vyšším súdnym úradníkom) o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Borisa Sobolovského dňa 26.11.2012 vykonaním exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 7. júna 2011 č. k. RspM - 19/2009 na vymoženie povinnosti zaplatiť pohľadávku pozostávajúcu z istiny vo výške 623.792,28 eura a v poverení špecifikovaného príslušenstva.

12.3. Exekučný súd II. výrokom uznesenia č. k. 13Er/806/2011-202 z 26. novembra 2012 povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2012.

12.4. Medzi povinným v procesnom postavení žalobcu a oprávneným v procesnom postavení žalovaného bolo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/137/2014 vedené konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave sp. zn. Rsp M-19/2009 zo dňa 7. júna 2011 (t. j. rozhodcovského rozsudku, ktorým je exekučný titul v tomto exekučnom konaní). V tomto konaní Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 z 21. februára 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/219/2017 - 1395 z 21. novembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. januára 2019, zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní a vec vrátil Rozhodcovskému súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave na ďalšie konanie.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 243b ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

16. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

17. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

18. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

19. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie (vo vzťahu k výroku o zastavení exekúcie) postupoval procesne správne, správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne a v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie odôvodnil. Tak konanie ako ani napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie (vrátane na ňom závislých výrokov) netrpí žiadnymi vadami. Odvolací súd sa z uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého výroku rozhodnutia o zastavení exekúcie, a preto sa podľa § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého výroku rozhodnutia, a to bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

20. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie a za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami oprávneného uvedenými v odvolaní uvádza nasledovné.

21. Oprávnený svoje odvolanie v podstate založil na tom, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania malo vadu, ktorá je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a ktorá spočíva v tom, že súd prvej inštancie mal najskôr rozhodnúť o návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného z pôvodného oprávneného na súčasného oprávneného, následne súčasnému oprávnenému doručiť návrh povinného na zastavenie exekúcie s možnosťou v primeranej lehote sa k nemu vyjadriť a až následne rozhodnúť o návrhu povinného. Súčasne zastával názor, že už pred rozhodnutím o návrhu súdneho exekútora mal súd prvej inštancie konať so súčasným oprávneným, keďže (od doručenia návrhu súdneho exekútora) exekučný súd vedel, že má materiálne postavenie oprávneného. Napokon oprávnený namietal absenciu naliehavého právneho záujmu na zastavení exekúcie a nedodržanie postupu exekučného súdu stanoveného v § 9 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 167 CSP. Odvolací súd preskúmaním týchto odvolacích dôvodov smerujúcich proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie, uplatnených oprávneným v odvolaní, dospel k záveru, že nie sú dôvodné, a to z nasledovných dôvodov.

22. K odvolaciemu dôvodu o tom, že (súčasný) oprávnený mal materiálne postavenie oprávneného už pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o pripustení zmeny účastníka exekučného konania, a preto aj návrh na zastavenie exekúcie mal s výzvou na vyjadrenie sa k nemu doručovať už jemu odvolací súd uvádza, že právna úprava civilného procesu (vrátane exekučného konania) je založená na tom, že až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o návrhu na pripustenie zmeny účastníka konania je účastníkom konania ten, z koho právo alebo povinnosť prešla na inú osobu, v dôsledku čoho sa navrhuje zmena tohto účastníka. Zo žiadneho ustanovenia príslušných procesných predpisov nevyplýva konajúcemu súdu povinnosť ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o pripustení zmeny účastníka konania (napr. od doručenia návrhu na jej vstup do konania namiesto pôvodného účastníka) konať s takouto osobou ako s účastníkom exekučného konania (nič na tom nemení ani skutočnosť,

že osobe, ktorej vstup do konania namiesto pôvodného účastníka konania sa navrhuje, sa doručuje uznesenie, ktorým bolo o návrhu na pripustenie zmeny rozhodnuté, ale to len z dôvodu, že týmto rozhodnutím sa rozhoduje aj o jej právach a povinnostiach). Osoba, ktorej vstup do konania sa navrhuje nadobúda postavenie účastníka konania vrátane všetkých s tým spojených procesných práv a povinností až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o pripustení zmeny účastníka konania nezmený.

23. Na podporu uvedených právnych záverov odvolací súd poukazuje na to, že tieto sú v súlade s právnymi názormi najvyšších súdnych autorít, prezentovaných v ich ustálenej súdnej praxi. Odvolací súd príkladmo poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5 Cdo 248/2012 z 25. júna 2014 či uznesenie NS SR sp. zn. 2 ECdo 251/2013 z 27. novembra 2014, z ktorých zhodne vyplýva, že až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o zmene účasti sa subjekt, na ktorý bolo prevedené právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, dôjde k zmene účastníka. Pokiaľ o návrhu na zmenu účastníka (exekučného) konania súd právoplatne nerozhodne, zostáva okruh účastníkov konania nezmenený.

24. Ak preto aj v prejednávanej veci súd prvej inštancie doručoval návrh povinného na zastavenie exekúcie spoločnosti AMAZING CO., ktorá bola v čase urobenia tohto procesného úkonu súdu jediným subjektom v procesnom postavení oprávneného, bol postup súdu prvej inštancie správny a tento nebol povinný a ani len oprávnený návrh na zastavenie exekúcie doručiť aj subjektu, ktorého vstup do konania namiesto pôvodného oprávneného navrhol súdny exekútor a ktorého návrhom súd už v danom čase disponoval.

25. Oprávnenému ako takému (bez právneho významu ktorému konkrétnemu subjektu v tom ktorom čase toto procesné postavenie svedčalo) bol totiž návrh povinného na zastavenie exekúcie doručený a súd prvej inštancie tak o návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania ako aj o zastavení exekúcie rozhodol až po uplynutí primeranej lehoty odo dňa, v ktorý bol návrh povinného na zastavenie exekúcie doručený subjektu, ktorému v tom čase svedčalo procesné postavenie oprávneného. Oprávnenému (v tom čase spoločnosti AMAZING CO.) bol návrh povinného na zastavenie exekúcie doručený dňa 05.04.2019, pričom súd prvej inštancie o ňom (ako aj o návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane oprávneného) rozhodol až na 12. deň od doručenia, t. j. dňa 17.04.2019.

26. Odvolací súd porušenie práva oprávneného na spravodlivý súdny proces nevzhladol ani v tom, že súd prvej inštancie oprávnenému doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie bez toho, aby mu súčasne doručil výzvu na vyjadrenie sa k danému návrhu s určením lehoty, v ktorej tak môže urobiť. Vyjadriť sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie (pričom oprávnený bol oboznámený s tým, že sa o tomto návrhu bude rozhodovať, keďže mu ho súd prvej inštancie riadne doručil a nerozhodol o ňom hneď po jeho doručení, ale až po uplynutí primeranej 10-dňovej lehoty od doručenia) bolo totiž len právom oprávneného, ktorého realizácia mu v dôsledku doručenia návrhu povinného bola umožnená. Nebolo však povinnosťou súdu prvej inštancie súčasne vyzývať oprávneného na to, aby splnil povinnosť - vyjadril sa k doručenému návrhu povinného. Odvolací súd pri formulovaní týchto záverov o tom, že v prejednávanej veci plne postačovalo doručenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému bez výslovnej výzvy na vyjadrenie sa k nemu, vzal obzvlášť do úvahy skutočnosť, že ak exekučný súd zistí aj bez návrhu existenciu skutočností, ktoré v návrhu na zastavenie exekúcie povinný, je jeho povinnosťou urýchlene aj bez návrhu exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b) v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.10.2013) zastaviť.

27. Oprávnený nedôvodne namietal aj to, že súd prvej inštancie nepostupoval vo veci dôsledne podľa § 9 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 187 CSP, keďže exekučné konanie v tejto veci začalo dňa 18.07.2011, teda pred 01.11.2013, čo má za následok, že podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku sa toto exekučné konanie dokončí podľa predpisov účinných do 31.10.2013. Odhliadnuc od tejto výslovne právnej námietky oprávneného ale odvolací súd súčasne poukazuje na už vyššie uvedenú skutočnosť, že súd prvej inštancie dodržal právo oprávneného na spravodlivý súdny proces, keď spoločnosti AMAZING CO., ktorá bola v čase doručovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie v procesnom postavení oprávneného, doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie a oprávnený, do ktorého procesného postavenia, prijímajúc stav exekučného konania ku dňu vstupu do konania, vstúpila spoločnosť BR Consulting, s.r.o. dňom nadobudnutia právoplatnosti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie (o pripustení zmeny účastníka exekučného konania). Subjektu, ktorý bol v čase doručovania návrhu povinného v procesnom postavení oprávneného bolo reálne umožnené k návrhu povinného sa v dostatočnej lehote vyjadriť (čo však oprávnený nevyužil). Odvolací súd na tomto mieste ešte súčasne

dodáva, že vzhľadom na to, že o zmene účastníka exekučného konania na strane oprávneného bolo právoplatne rozhodnuté tak, že namiesto pôvodného oprávneného (spoločnosti AMAZING CO.) vstupuje súčasný oprávnený (spoločnosť BR Consulting, s.r.o.), nestotožňuje sa s povinným, že by účastníctvo spoločnosti BR Consulting, s.r.o. v procesnom postavení oprávneného bolo v tomto exekučnom konaní sporné. Odvolací súd by bol oprávnený preskúmať a zrušiť právoplatné uznesenie o zmene účastníka exekučného konania len vtedy, ak by boli splnené podmienky podľa § 389 ods. 2 v nadväznosti na § 365 ods. 2 CSP, čo v tejto veci nie sú.

28. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci síce nedodrжал lehotu 60 dní od doručenia návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného, ustanovenú v § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, táto je však len lehotou poriadkovou. Navyiac, z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie priebežne zisťoval aktuálny stav konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/137/2014 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia a ktorý už rozsudkom č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 z 21. februára 2017 rozhodol tak, že uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I napadol odvolaním žalovaný, v tomto konaní predchádzajúci oprávnený, čo vyvolalo suspenzívny účinok rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku. Ak preto súd prvej inštancie vzhľadom na tieto špecifické okolnosti prejednávanej veci, keď bolo v čase doručenia návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného už neprávoplatne rozhodnuté o zrušení exekučného titulu, čakal s rozhodovaním o procesnom návrhu súdneho exekútora na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 z 21. februára 2017, ktorého potvrdzujúci výrok by musel mať za následok zastavenie exekúcie, nemožno jeho procesný postup vyhodnotiť za nesprávny v takej miere, že by ním došlo k zásahu do práva oprávneného na spravodlivý súdny proces. Následne, po vyžiadaní meritórneho rozhodnutia o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 z 21. februára 2017 o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený a dňa 22.01.2019 nadobudol právoplatnosť, súd prvej inštancie ako exekučný súd v súlade so zásadou hospodárnosti správne rozhodol jedným rozhodnutím tak o návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného ako aj o zastavení exekúcie.

29. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že návrh súdneho exekútora na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného bol súdu prvej inštancie doručený až dňa 12.10.2018, teda po viac ako roku a dvoch mesiacoch od kedy sa súdny exekútor dozvedel od pôvodného a súčasného oprávneného o skutočnostiach, na základe ktorých došlo k prevodu práv z exekučného titulu, čím súdny exekútor hrubo porušil povinnosť podľa § 37 ods. 3 veta štvrtá Exekučného poriadku.

30. Exekučnému súdu vyplýva z ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku povinnosť kedykoľvek počas exekúcie skúmať či pokračovaní v exekúcii nebráni žiadny z dôvodov vymedzených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, resp. z dôvodov vymedzených v osobitnom zákone (s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku). Ak exekučný súd zistí naplnenie ktoréhokolvek z týchto dôvodov, je povinný podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaviť, a to aj ex offo, bez návrhu účastníka exekučného konania alebo podnetu súdneho exekútora.

31. Jedným z dôvodov obligatórneho zastavenia exekúcie je podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku je, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené (alebo sa stalo neúčinným).

32. V prejednávanej veci ide práve o taký prípad. Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave č.k. RspM-19/2009 zo dňa 7. júna 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. júla 2011. Tento rozhodcovský rozsudok bol zrušený dňa 22. januára 2019, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 34Cb/137/2014 - 1203 z 21. februára 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/219/2017 - 1395 z 21. januára 2018, ktorým bol zrušený uvedený rozhodcovský rozsudok. Teda, rozhodcovský rozsudok, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie, bol po začatí exekúcie (keď exekúcia začala dňa 26.11.2012, kedy exekučný súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie) zrušený. V prejednávanej veci tak boli splnené všetky zákonné podmienky za naplnenia ktorých bol súd prvej inštancie ako exekučný súd

povinný exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b) v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku zastaviť. Odvolaním napadnutý II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie je preto správny.

33. Odvolací súd na tomto mieste už len dodáva, že danosť naliehavého právneho záujmu nie je jednou z podmienok, ktoré musia byť naplnené na to, aby súd exekúciu zastavil. V prípade zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, na ktorom právnom základe bola zastavená exekúcia aj v prejednávanej veci, sú jedinými zákonnými podmienkami zastavenia exekúcie tie, že i/ rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo zrušené alebo sa stalo neúčinným a že ii/ bolo zrušené alebo sa stalo neúčinným v čase po začatí exekúcie.

34. Vzhľadom na uvedené, keď odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti odvolaním oprávneného výslovne napadnutého II. výroku o zastavení exekúcie, ktorá je dôvodom na potvrdenie tohto výroku (§ 387 ods. 1 CSP), odvolací súd (bez bližšieho meritórneho odvolacieho prieskumu, z dôvodov už uvedených v bode 10. odôvodnenia - keď odvolanie proti III. výroku je neprípustné a vo vzťahu k IV. výroku odvolateľ neuviedol žiadne odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný a na ich doplnenie odvolateľa súd ani nevyzýva - § 380 ods. 1 CSP, § 373 ods. 1 veta druhá CSP - a súčasne odvolací súd nezistil žiadnu vadu spočívajúcu v procesných podmienkach, na ktoré odvolací súd prihliadne aj keď neboli uplatnené - § 380 ods. 2 CSP) potvrdzuje aj na ňom závislý III. a IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil odvolaním napadnutý hlavný II. výrok a rovnako aj na ňom závislý III. a IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu. Odvolací súd preto rozhodol, že oprávnený je povinný zaplatiť povinnému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP v spojení so zákonom o súdnych úradníkoch). Odvolací súd na zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania určil oprávnenému lehotu 3 dní od doručenia uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov odvolacieho konania (§ 238 ods. 3, § 234 ods. 2 v spojení s § 232 ods. 3 CSP).

36. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

37. K nižšie uvedenému poučeniu o prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania - odvolací súd uvádza, že pri tomto vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 185/2018-15 z 12. apríla 2018, v ktorom sa stotožnil s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v súvislosti s okamžitou aplikabilitou § 202 ods. 4 Exekučného poriadku viacerými rozhodnutiami (napr. sp. zn. 6 ECdo 3/2017, 6 ECdo 7/2017, 6 ECdo 9/2017, 6 ECdo 11/2017, 6 ECdo 13/2017 a najmä sp. zn. 6 ECdo 15/2017, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2018) judikoval, že jej použitie je nevyhnuté, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Dovolenie musí byť podané (dovolacie konanie začaté) a zároveň rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, musí byť vydané za účinnosti „novej“ procesnej úpravy Exekučného poriadku účinnej od 1. apríla 2017.

38. Keďže v prejednávanej veci je rozhodnutie odvolacieho súdu vydané po 1. apríli 2017 (pričom dovolacie konanie proti nemu nemôže logicky predchádzať dňu vydania rozhodnutia odvolacieho súdu), je nutné vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení k opravným konaniam v novelizačnom zákone č. 2/2017 Z. z. aj v tomto konaní vo vzťahu k prípustnosti dovolaniu aplikovať ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní (ktorým je aj toto uznesenie odvolacieho súdu, keďže v ňom rozhoduje o odvolaní smerujúcom proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému v exekučnom konaní) nie je prípustné.

39. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z. z. v spojení s absenciou prechodných ustanovení novelizačného zákona č. 2/2017 Z. z. k opravným konaniam).